

ਪੈਂਤਾਲੀਹਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਸੰਖਿਆ ਪੱਚੀ

ਏਜ਼ਕੀਏਲ ਨੰਬਰ ਛੇ

Jeff Pippenger

2026-08-11

ਮੈਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ, ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਖਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਦੀ ਧੁਨੀ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ; ਅਤੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸੀਆ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ: ਅਫ਼ਸੂਸ, ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ, ਅਤੇ ਪਰਗਮੁਸ, ਅਤੇ ਥਿਆਤੀਰਾ, ਅਤੇ ਸਾਰਦਿਸ, ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆ, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਕੋਲ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਮੈਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੱਤ ਦੀਵੇਦਾਨ ਵੇਖੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 1:10-12।

ਪਤਮੁਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ, ਦਾਨੀਏਲ, ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਤੱਕ ਸੋਗ ਮਨਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਆਦਲੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾਧੀ; ਨਾ ਮਾਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਖਰਸ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਨਾ ਕੀਤਾ.... ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਉਫਾਜ਼ ਦੇ ਖ਼ਾਲਿਸ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਬੈਰਲ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਚਮਕਾਏ ਹੋਏ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭੀੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ” (ਦਾਨੀਏਲ 10:2-6)।”

“ਇਹ ਵਰਣਨ ਉਸ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਤਮੁਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਇਕ ਹੋਰ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ।” Sanctified Life, 49.

ਪਹਿਲੀਆਂ ਨੌਂ ਆਯਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬੇੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਅਨੁਮੋਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ। ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਹੁਕਮ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਲਿਆ; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹਿਆ ਸੀ।

“ਇਕ ਪਹੀਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਪਹੀਏ ਸਨ, ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਟਿਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਦਿੱਸੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੱਲਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸੁਚੇਕਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਸੁਰਮੇਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਸਨ। ਸਵਰਗੀ ਜੀਵ ਇਹਨਾਂ ਪਹੀਆਂ ਨੂੰ ਗਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ,

ਮਹਿਮਾਮਈ ਨੀਲਮ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ, ਅਨਾਦਿ-ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਘੇਰਨ ਵਾਲਾ ਇੰਦਰਧਨੁਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਦ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।" Testimonies, 751.

ਫਿਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਆਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਤਦ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਲੇ, ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ। ਯਸਾਯਾਹ 6:8.

"ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅਸੁਭ ਆਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਪਈ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ..."

"ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਿਯ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ' ਦਿਖਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਧਾਰਕ ਦੀ ਰੁਚੀ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਦੀਵਾਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੁਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ। ..."

"ਇਹ ਸਬਕ ਸਾਡੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਸਥਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖੇਗਾ। ..."

"ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਬੁਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਖੁਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਜੀਉਂਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਮੁੜ ਜਗਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਭਿਨੀਤ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇ ਗਏ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਪਾਲਣ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਠੀਕ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।"

"ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਯਸਾਯਾਹ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜਲਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕਾਰਜ-ਵਿਹਾਰ ਵੀ। ..."

"ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਹੇਠ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਵਜ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅਧਰਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਰਜ ਕਰੇਗਾ।

"ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਰਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨਤਾ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ..."

"ਭਰਾਵੇ, ਇਹ ਹੁਣ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਹੁਣ ਯੂਸਫ਼ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਉਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੋਇਆ ਉਧਾਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ; ਉਹ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਕੋਲਾਹਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਾਡਾ ਉਧਾਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਇਕ ਪਰਖ ਨੂੰ ਮਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਭੱਠੀ ਦੀ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਰਖ

ਕਰਨੀ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਢਾਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੇ ਤੀਰ ਉਸ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਦਣਗੇ, ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਗੇ।” Testimonies, volume 5, 752-754.

ਚਾਰ ਬਾਈਬਲੀ ਗਵਾਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੁਨੇਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ “ਭੱਠੀ ਦੀ ਅੱਗ” ਜੋ “ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ” ਨੂੰ ਪਰਖਦੀ ਹੈ, ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦੀ ਭੱਠੀ ਹੈ।

ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਹਾਰ ਸਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਕੌਣ ਠਹਿਰ ਸਕੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੋਥੀਆਂ ਦੇ ਸਾਬਣ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਮੰਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਧਰਮ ਨਾਲ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਮਲਾਕੀ 3:2-4।

ਸ਼ੇਧਕ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਂਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਚਾਂਦੀ ਇਤਨੀ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੇਧਕ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਉਸ ਕਾਰਕ ਕ੍ਰਿਆ “marah” ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖੇ, ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰੇ, ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣ ਸਕਣ। ਇਸ ਸਮੇਂਕਾਲ ਵਿੱਚ, “ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ,” “ਜੇ” ਅਸੀਂ “ਅਧਰਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਬਣ ਜਾਈਏ।” ਕੁਝ ਲੋਕ, ਦਾਨੀਏਲ ਦਸ ਵਾਂਗ, ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਲੋਕ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਰਪਣ-ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਗਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੋਠ ਛੁਹਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਣ।

ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਕੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ, ਜਦੋਂ ਪੈਟਕੋਸਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਰੇਖਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰੇ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੀ ਬਣਤਰ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਠੀ ਦੀ ਪਰਖ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਵਯ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ—ਤੇਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਣਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੇਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਖੁੱਲ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ। ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਾ ਯਹੋਯਾਕੀਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:1, 2.

ਇੱਕ ਪੁਰੋਹਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਯੂਬਲੀ-ਚੱਕਰ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਵੱਲੋਂ 587 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਆ ਗਿਆ ਤੀਹਵਾਂ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਤੋਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤੀਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਇਆ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਦਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਉਲੇਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲੋਕੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ

ਤੇਈ ਦੇ ਉਸ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪੰਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ, ਤੀਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ; ਪੰਜ ਦਿਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਰੋਹਣ ਤੱਕ, ਫਿਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਇਸ਼ਚਿਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਮਾਰਗ ਤੱਕ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ (ਪੰਤੀਕੁਸਤ) ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ (ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ) ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਢਾਂਚਾ ਤੀਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੈੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਈ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਹੀ ਕਰਾਰ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਤਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'ਪੰਜ' ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਲਕੂਤ ਤੱਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਤੀਹ' ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਬਾਈਂ ਆਯਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਾਈਂ ਆਯਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰੇਖਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਬਾਈਂ-ਬਾਈਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਲੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਮਰੇਖਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵਾਂ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜੋ ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਭੱਠੀ ਦੀ ਅੱਗ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਸਾਹ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਜੋ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਭੇਟ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ 'ਪੰਜ' ਦਿਨ। ਇਹ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਵੀ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੂਰੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ, ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਵਰਗਾਰੋਹਣ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿਤ ਦਾ ਦਿਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪੇਂਤਕੁਸਤ ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਆਗਮਨ। ਪੇਂਤਕੁਸਤ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਤੇਈ ਦੇ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ ਪੇਂਤਕੁਸਤ ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਦੋਵੇਂ ਇਕਸਾਰ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਸਿਓਨ ਦੇ ਬੱਚਿਓ, ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਨਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਠੀਕ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਰਖਾ ਵਰਸਾਏਗਾ—ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ—ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ। ਯੋਏਲ 2:23।

ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਅਤੇ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰਖ ਸੀ ਜੋ "robbers of thy people" ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਰਾਹੀਂ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

"ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਠਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਜੋ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।" Manuscript Releases, volume 1, 47.

ਲੇਵੀਅਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਯੋਜਨਾ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਸਾਹ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਦੂਜਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਤੀਜਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਬੇਖਮੀਰੀ

ਰੋਟੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਣਤਰ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਤੀਜੇ ਵੇਮਾਰਕ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਵੇਮਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਰਸਿੰਗਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਰੋਹਣ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੈ; ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਦੋਵੇਂ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੀਹ ਦਿਨ ਹਨ, ਜੋ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਿਵਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਸਾਹ, ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦਿਨ ਲੰਘ ਕੇ ਚੌਥੇ ਕਦਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਖਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਸੰਤ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਸੰਤਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਸੇ ਸੰਯੋਗ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਤਝੜਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਹ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਝੜਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਇੱਕ ਐਸੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ—ਇਹ ਸੰਰਚਨਾ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਹੋਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਤੀਜੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਪੰਜ ਪਲੱਸ ਤੀਹ, ਪਲੱਸ ਪੰਜ ਚਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ($5 + 30 + 5 = 40$)।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਆਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਲੇਵੀਵਿਵਸਥਾ ਤੇਈ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ, ਪੈਂਤਕੋਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਗਮ ਨਾਲ, ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਲੇਵੀਅਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤੇਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਸਭਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਸਭਤਾਂ ਦੇ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜੋ ਲੇਵੀਅਨ ਤੇਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਰਿਖਿਤ ਹਨ, ਸੰਦੂਕ ਅਤੇ ਦੋ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਲੇਵੀਅਨ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਹ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦਾ ਅਵਧੀ-ਕਾਲ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦੀ ਭੱਠੀ ਦੀ ਅੱਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਯੂਬਲੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਸਹ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਸ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਜੋ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਬਾਕੀਏ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਕੈਸਰੀਆ-ਫ਼ਿਲੱਪੀ (ਪਾਨੀਅਮ) ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਾਨੀਅਮ

(ਕੈਸਰੀਆ-ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ), ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਈਸਾ ਪੂਰਵ 592 ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “ਗੁੰਗਾ” ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਤਦ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਲਤ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 585/6 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪਤਨ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਜਦੋਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀਆਂ “ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ” ਮਰ ਗਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਰਾਇਆ; ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤਦ ਤੱਕ ਨਾ ਮਿਲੀ ਜਦ ਤੱਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ “ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ” ਸੀ, ਡਿੱਗ ਨਾ ਪਈ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਪਤਨ ਜਲਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਥੇ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਅੱਠਵੇਂ ਕਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਯਾਜਕ, ਜੋ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗੁੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ—ਜਿੱਥੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵੀ (ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਸੀ—ਉਹ ਵੀ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਗੁੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ। ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਗੁੰਗੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਤੀਜਾ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਗੁੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦਾਨੀਏਲ ਸੀ। ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੁੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੱਧ ਬਿੰਦੂ ‘ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਗੁੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਐਹੇ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੁੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਰਗੇ ਇਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ, ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। Daniel 10:15, 16.

ਬੋਲਣਾ

“ਬੋਲਣ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਉਸ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਆਮ ਦੀ ਗਾਧੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਹਬੱਕੂਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਮੂੰਹ-ਬੰਦ ਨਬੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਗੁੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੰਭਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੋ ਨਵਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਲਿਖਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:12।

ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਨਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਖ਼ਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਉਹ ਬਾਲਕ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਰੱਖਣ ਲੱਗੇ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ; ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯੂਹੰਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਨਾਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਤਖ਼ਤੀ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯੂਹੰਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜੀਭ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਲੂਕਾ 1:59–64.

ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਦਾ ਨਾਮ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ

ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੂਤ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਂਦਾ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਖ਼ਰਯਾਹ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਾਓਦੀਕੀਯਾ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦੀ ਸਮਝ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹਾਂਗੇ।

ਯੋਸ਼ੀਆ ਦਾ ਪਹੀਆ

ਅਸੀਂ ਸਤਾਰਹਵੇਂ ਯੂਬਲੀ ਚੱਕਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ 622 BC ਵਿੱਚ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਪਸਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੀ ਲੜੀ 622 BC ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਉਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਊਲ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜਾ ਸਾਊਲ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਹ ਅਸਵੀਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਵੇਤਾ ਸਮੂਏਲ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖਿੜਾਇਆ ਸੀ, 1097 BC ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਕੈਸਰ ਦੇ।

ਪਰ ਉਹ ਚੀਕ ਉੱਠੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਓ। ਪੀਲਾਤਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵਾਂ? ਮੁੱਖ ਜਾਜਕਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੈਸਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ। ਯੂਹੰਨਾ 19:15।

1097 ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਰਾਜੇ ਹਰ ਇੱਕ ਚਾਲੀ-ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ, ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ 977 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੇਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ, ਕਿਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਊਲ, ਚਾਲੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:21.

ਜਦੋਂ ਦਾਊਦ ਨੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਹਿਬਰੋਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਉੱਤੇ ਤੇਤੀਹ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। 2 ਸਮੂਏਲ 2:4, 5.

ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਰਾਜ 971 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ; ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਸਾਲ (967 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਨਿਰਮਾਣ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ (1 Kings 6:37–38), ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਔਪਚਾਰਿਕ ਸਮਰਪਣ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ (ਏਥਾਨੀਮ ਦੇ ਮਹੀਨੇ) ਵਿੱਚ, ਝੋਂਪੜੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ (1 Kings 8; 2 Chronicles 5–7)। ਰਾਜਿਆਂ, ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਕੌਮ—ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਕੌਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ 607 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਈਬਲੀ ਕਾਲਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 605 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਭਿਲੇਖ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1097 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸ-ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 607 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਹੀ ਸਹੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ 605 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ। 607 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। 607 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 677 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮਨੱਸ਼ਹ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ। ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ

ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ (ਜਿਸ ਦੇ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਹਨ) ਓਥੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਗਣਿਤਕ ਸੰਰਚਨਾ 607 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਦੀ ਹੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ 605 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1097 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 607 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ 490 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, 516 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਮਰਪਣਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਿਰਬਾਸਨ-ਉਪਰੰਤ ਮੰਦਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੱਲੋਂ ਸਮਰਪਣਾ ਤੱਕ ਵੀ 490 ਸਾਲ ਹਨ। ਇਹ 490 ਸਾਲ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਆਪਣੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸਮਰਪਣਾ ਤੋਂ 420 ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੀਵਾਸ ਦੌਰਾਨ ਮੰਦਰ ਦੇ ਉਜਾੜ ਰਹਿਣ ਦੇ 70 ਸਾਲ ਜੋੜਨ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੁੱਲ 490 ਸਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਰਤਖਸ਼ਸਤਾ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹੁਕਮ 59 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 457 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ 490 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ "ਨਿਰਧਾਰਿਤ" ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਕੱਟੇ ਹੋਏ, ਦਾਨੀਏਲ 9:24), ਅਤੇ ਜੋ ਸਨ 34 ਵਿੱਚ ਸਤੀਫ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਘਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਹਿਰੇ ਕਾਲਕ੍ਰਮਕ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹਨ ਜੋ 1097 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੂਲ ਭਟਕਣਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਤੀਫ਼ਨ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸੀਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚੱਕਰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ।

ਮੈਂ "ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ" ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰੇਖਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰੀ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਈ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ" ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਕਬੀਲੇ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਯਰੋਬਾਅਮ ਵੱਲੋਂ ਝੂਠੇ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਮਰਪਣਾ ਨੂੰ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਨੇ ਠੁਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਠੁਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਯਰੋਬਾਅਮ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦੱਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀ ਮੂਲਭੂਤ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 622 BC ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਸਾਹ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਦੇ ਜਨਮ ਹੋਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿੰਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਮੂਲਭੂਤ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੂਸਾ ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਿਆ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੋ ਸਮਰਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਉਹ 1838 ਅਤੇ 1840 ਵਿੱਚ "ਯੋਸ਼ੀਆਹ" ਲਿਖ ਦੇ ਕੰਮ ਰਾਹੀਂ ਆਈ। 1863 ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਨਾ ਕੇਵਲ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣੇ, ਸਗੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਮਿਲਰਵਾਦ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ "ਯੋਸ਼ੀਆਹ" ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲਫ਼ਜ਼ ਤੱਕ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਪਹੀਆ ਰਾਜਾ ਸਾਉਲ ਦੇ ਜਾਦੂ-ਟੋਨੇ ਤੱਕ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਉਗਲ ਕੇ ਕੱਢ ਦੇਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਪਹੀਆ ਹੁਣ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸ਼ਿਖਰ-ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ

ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।